

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Kristeligt Folkepartis Energipolitik : Arbejdsprogram nr. 5

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1993

Emne:Partiprogram, partiprogrammer. program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Kommentar: Vedtaget af Kristeligt Folkepartis hovedbestyrelse 4. september 1993

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

kr. 19932

Kristeligt Folkepartis

Energi- politik

Arbejds- program

nr. 5

Indledning
Målsætninger
Handlingsplan
Energibesparelser
Boligen
Den offentlige sektor
Erhvervslivet
Valg af energikilder
Vedvarende energikilder
Biomasse
Naturgas
Olie
Kul
Atomkraft
Forsyningsstruktur
Forskning og udvikling
Internationalt energisamarbejde
Bilag 1 Energipolitisk status
Bilag 2 Styringsmidler

Vedtaget af
Kristeligt Folkepartis
hovedbestyrelse
4. september 1993

Forvalteransvaret stiller også krav om, at naturen og det omgivende miljø forvaltes med tanke på, at de kommende generationer har samme ret som os til jordens ressourcer, ren luft og rent vand

Indledning

Kristeligt Folkepartis energipolitik tager sit udgangspunkt i den kristne forvalterskabstanke, som indebærer et ansvar for jorden med dens ressourcer, plante- og dyreliv.

Den økologiske krise og den skæve økonomiske verdensorden nødvendiggør gennemgribende reformer, der også vil berøre energipolitikken. Forvalterskabet stiller også krav om, at naturen og det omgivende miljø forvaltes med tanke på, at de kommende generationer har samme ret som os til jordens ressourcer, ren luft og rent vand.

Målsætninger

- Fremme en flerstrengt energiudvinding og energiproduktion med en høj forsyningsikkerhed.
- Fremme af decentral planlægning og styring i energiforsyningen.
- Fremme energibesparende holdning og adfærd.
- Sikre at investeringer i energibesparelser sker, hvor det samfundsøkonomisk bedst kan svare sig.
- Optimal udnyttelse af de anvendte energiresourcer gennem en høj virkningsgrad og mindst mulig forurening.
- Fremme brugen af ikke-fossile og vedvarende energikilder.
- Fremme forskning i energioptimering og energibesparelser.

Ovennævnte mål skal fremmes under hensyntagen til såvel samfundsøkonomien som brugerøkonomien.

På det internationale plan må Danmark aktivt medvirke til en markant reduktion af det globale forbrug af fossile brændsler (olie, kul og naturgas), til reduktion af energiproduktionens forurening, samt fremme forskningssamarbejde og erfaringsudveksling. Der skal bl.a. herigennem sikres en mere retfærdig fordeling af jordens energiresourcer.

Handlingsplan

Med baggrund i energiforbrugets indflydelse på det globale miljø er målet for Kristeligt Folkepartis energipolitik, at det danske udslip af CO₂ (kuldioxid) reduceres med 20% i år 2005 i forhold til 1988-forbruget og en halvering af CO₂ udslippet inden år 2030. Derudover skal energisystemets øvrige miljøbelastning også reduceres markant, bl.a. udledningen af SO₂ (svovldioxid) og N₂O (kvælstofoxid). Omlægningen af energipolitikken kan isoleret set og på kort sigt få negative økonomiske konsekvenser,

f.eks. i forhold til erhvervslivets konkurrenceevne og beskæftigelsen. Ved energioptimering og energibesparelser samt en bedre afspejling af miljøbelastningen af energiproduktions- og forbrugspriserne vil en omlægning af energipolitikken på længere sigt sandsynligvis have positive økonomiske konsekvenser.

Omlægningen af energipolitikken skal ske, så forsyningsikkerheden sikres og erhvervslivets samlede, internationale konkurrenceevne bevares. Evt. afgifter pålagt erhvervslivets energiforbrug skal således udlignes på andre områder.

Med henblik på at realisere de overordnede mål af energipolitikken bør erhvervslivet inddrages, bl.a. gennem frivillige aftaler.

I energipolitikken bør der i videst mulig omfang anvendes tilskyndelsesmidler. Tvangsmidler skal kun bruges, hvis det ikke er muligt i rimelig udstrækning at regulere energiforbruget gennem tilskyndelsesmidler (se bilag 2).

En forudsætning for at opnå den optimale effekt af energipolitikken er at alle energiproducerende og -forbrugende enheder omfattes af energipolitikken, således at investeringerne

sker hvor den miljømæssige effekt er størst.

Det skal tilstræbes, at der anvendes nogenlunde tilsvarende styringsmidler i Danmark, som i andre vesteuropæiske lande. Men andre landes træghed må ikke bruges som undskyldning for ikke at komme videre herhjemme. Derimod bør Danmark gå foran og prøve at få opbakning for vore energi- og miljøbevidste synspunkter i de andre lande. Både på kort og langt sigt vil en bæredygtig dansk energipolitik kunne give dansk industri nogle fortrin og et forspring på eksport-markederne.

Initialiverne kan overordnet deles op i energibesparelser, valg af energikilder, forsyningsstruktur samt forskning og udvikling.

Energibesparelser

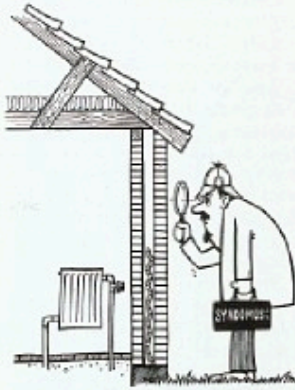
Fuld udnyttelse af dagens teknologi kræver viden, ændret adfærd og bevidst investering i den mest energieffektive teknologi.

Tendensen har i mange år været, at nye teknologier var mindre energikrævende end de gamle. Stigningen i energiforbruget er imidlertid større end de "passive" besparelser ved den nye teknologi, derfor er det nødvendigt med aktive tiltag, hvis målsætningerne om mindsket forurening skal nås.

Boligen

Til trods for at energiforbruget til boligopvarmning allerede er faldet med ca. 45% pr. kvm. over de sidste tyve år, er der fortsat store muligheder. Fra 1994 forventes bygningsreglementets krav til dette energiforbrug i nybyggeri strammet med 25%

i forhold til 1982-reglementet. Der bør allerede nu forberedes en yderligere stramning op til 50% inden år 2000, i forhold til 1982-reglementet og i overensstemmelse med energihandlingsplanen ENERGI 2000.

Ved hushandel skal der foreligge en max. 5 år gammel varmesynsrapport, så køber kender omkostningerne for at få bygningen på energitæst-niveau.

Ved byfornyelse må det sikres, at der gennemføres energiforbedringer, som minimum op til energitæst-niveau.

Alle husejere af boliger opført før 1977 skal tilbydes ét gratis besøg af en energikonsulent, for at afdække flest mulige besparelses-muligheder. Staten bør yde særlige tilskud til energiforbedringer hos pensionister og andre der modtager varig varmhjælp.

I leje- og ejerboliger bør der indføres krav om individuel varmeafregning efter faktisk forbrug. For lejeboliger bør det ved frallytning være muligt indenfor nærmere fastsatte rammer at få delvis godtgørelse for energibesparende investeringer, f.eks. mindre energikrævende hårde hvidevarer eller forsatsvinduer.

Forbrugerne må sikres korrekt information om el-forbruget af apparater i boligen gennem den obligatoriske mærkning af alle el-forbrugende apparater. Forbrugerne skal sikres informationsmateriale, der sammenligner markedets produkter. På EF-plan bør der fastlægges normer for det maksimale energiforbrug for særligt elforbrugende apparater som f.eks. pc'ere, køleskabe, fryserne, komfurer

m.m. Bygningsreglementets krav til energiforbruget ved ventilationsanlæg og belysning skal løbende justeres.

El-besparelser bør stimuleres ved en ændret takstpolitik, således at grundtaksten reduceres og prisen pr. energienhed øges.

Det offentlige bør tilskynde ejere af el-opvarmede boliger til at gå over til fjernvarme, naturgas eller vedvarende energi (incl. biomasse).

Den offentlige sektor

Målet må være, at bygninger ejet af det offentlige som minimum bør overholde energitæst-niveau'et. Alle de investeringer, der er tjent tilbage igen indenfor 5 år, skal gennemføres.

Informationskampagner, anvendelse af energikonsulenter, uddannelse og motivation af personale og indførelse af energistyrings-systemer er nogle af de styringsmidler, der kan fremme dette mål.

Erhvervslivet

Set ud fra en samfundsøkonomisk synsvinkel findes nogle af de mest rentable besparelsesmuligheder i erhvervslivet. Forudsætningen for en realisering af dette potentiale er imidlertid en omlægning af skatte- og afgiftssystemet, så erhvervslivets reelle energipris svarer til de private forbrugeres.

CO₂-afgiften fra 1992 er et skridt i den rigtige retning, men den må følges op af en fælles EF-afgift.

Energibesparende foranstaltninger skal fortsat støttes. Forudsætningen for at få del i støtten, skal være at virksomheden gennemfører alle energibesparelser, der er rentable indenfor 5 år baseret på energisyns-konsulentens skøn. En del af CO₂-afgifts-provenuet skal bruges til at dække udgiften til ét energisyns-konsulent-besøg i alle virksomheder.

Gennem informationskampagner og konsulentordninger må virksomhederne opmærksomhed på energiforbruget øges. Industri-Energiudvalget er i den forbindelse et vigtigt element, og udvalgets forsøg med etablering af modelvirksomheder for energibesparelser må fortsættes.

Valg af energikilder

Energiproduktionen skal omstilles hen imod mindre CO₂-belastende energikilder og produktionsformer. På den baggrund er fjernvarmeløsrkning at foretrække, da den muliggør produktion af kraftvarme og brug af flere forskellige energiformer som vedvarende energi (incl. biomasse) og naturgas.

Målet er, at det danske energimarked gøres mindst muligt afhængigt af de fossile brændsler, hvorfor efterforskning og indvinding i den danske undergrund skal begrænses efter behovsanalyser og regulering af udbud og koncessioner.

Omlægningen af el- og fjernvarmeværkerne til kraftvarmeværker bør fortsættes for at sikre maksimal energidnyttelse.

Energiformernes CO₂-bidrag er idag ordnet efter stigende bidrag: vedvarende energi (incl. biomasse), naturgas, olie og kul. En prioritering af energiformerne må ses ud fra disse forhold og ud fra mulighederne for at erstatte energiformerne med hinanden.

Energiafgifterne skal samles i en forbrugsafgift på råvaren af fossile brændsler, og en miljøafgift på udslippet. Miljøafgiften skal afspejle det enkelte brændsels reelle miljøbelastning. Omlægningen bør ske gradvist over en årrække. For at fremme et konsekvent og gennemskueligt energiafgifts-system skal naturgasen pålægges direkte afgifter, såle-

des at økonomisk favorisering fremgår af de årlige finanslove.

Vedvarende energikilder

Den vedvarende energi bør i stigende omfang integreres i energiplanlægningen.

Udnyttelsen af både passiv og aktiv solvarme i boligmassen bør erstatte en væsentlig del af energiforbruget til brugsvand og opvarmning. Indsatsen bør rettes mod områder, hvor solvarme erstatter fossile brændsler fremfor områder med biomasse eller overskudsvarmeforsyning. Forskningen i solcelleteknologi skal prioriteres højt.

Udbygningen af vindkraften bør fortsætte, da den både er basis for en stor eksport og har en stadig bedre produktionsøkonomi. Gamle, støjende og ikke-rentable vindmøller bør gennem støtteordninger kunne udskiftes til nye, mere effektive og støjsvage vindmølle typer.

For nye vindmølle typer skal der være krav om lavt støjniveau. Der skal være et økonomisk incitament til privat-ejede og vindmøllelaug-ejede vindmøller for at sikre fortsat folkelig opbakning og forståelse for vindmølle-energien.

Vindmølleudbygning skal fremover fortrinsvis ske i klynger. Der skal fortsat drives forsøg med havbaserede møller med henblik på afklaring af rentabilitet og problemer omkring placering, vedligeholdelse og miljø.

Biomasse

Biomasse som halm, træ, husdyrgødning og husholdningsaffald m.v. rummer et stort potentiale, som bør udnyttes. Gennem målrettede forskningsprogrammer, udvikling og støtteordninger bør anvendelsen af biomasse-overskuddet fordobles inden år 2000, i forhold til 1993-niveauet.

I områder med særligt store biomasse-overskud, skal disse kunne indgå i den lokale energiproduktion på lige fod med naturgassen, og bør på lang sigt kunne erstatte naturgassen. Særlig interesse bør der rettes mod muligheden for at udnytte landbrugsbraklagte arealer til energigrøder.

I områder uden fjernvarmeforsyning og naturgasforsyning skal investeringer i lokale energikilder støttes.

Naturgas

Naturgassen har idag en dækningsgrad på omkring 50% i de områder gasnettet dækker. Indsatsen bør koncentrerer om at øge dækningsprocenten i disse områder ved at fortrænge olie- og kulfyring. Det må sikres, at økonomien i naturgasprojektet ikke sættes over muligheden for at udnytte eksisterende biomasse og vedvarende energi, hvor dette kan ske til rimelige priser.

Olie

Olieforbruget har været stærkt faldende på grund af kraftværkernes og fjernvarmeverkernes omlægning til

kul og naturgas. Det største potentiale for besparelser ligger i dag i transportsektoren, der er helt afhængig af olieprodukter. En nedbringelse af energiforbruget i transportsektoren er derfor af afgørende betydning, hvis målet om en halvering af CO₂-udledningen skal realiseres.

Mulighederne for at anvende f.eks. raps til diesel og korn til ethanol bør fortsat undersøges.

Et andet besparelspotentiale ligger i tilslutning af oliefyrede boliger til fjernvarme- eller naturgasnettet. Denne tilslutning bør sikres gennem økonomiske fordelte fremfor gennem tvang.

Kul

Kul giver det største CO₂-bidrag pr. produceret energimængde. Det er derfor af særlig interesse dels at øge effektiviteten på kraftværkerne og dels at erstatte kul med biomasse, naturgas og vedvarende energikilder. Der bør ikke gives tilladelse til opførelse af nye centrale kulkraftværker i Danmark. Kulfyring kan dog få en vis aktualitet, hvis det lykkes at udvikle rentable kulforgasningsanlæg eller brændselscelleanlæg, der har en væsentlig bedre energiuudnyttelse.

Atomkraft

Indførelse af atomkraft skal alene kunne ske via en folkeafstemning. Kristeligt Folkeparti vil afvise indførelse af atomkraft i Danmark af følgende grunde:

- der er tale om en centralistisk, stor-driftspræget og dermed sårbar forsyningsform, hvilket strider imod ønsket om en flerstrengt og udpræget decentral forsyningsstruktur,

- problemerne med oplagring af det radioaktive affald er i realiteten endnu uløst, hvilket har resulteret i ophobning af kolossale mængder radioaktivt affald flere steder i verden. Problemet forstærkes, når de første generationer af atomkraftværker i udlandet nu står foran nedlukning,

- skal produktionen på forsvarlig vis sikres og forsikres, vil atomkraftens konkurrencedygtighed blive væsentlig belastet. Danmark må arbejde internationalt for, at der internationalt ved rentabilitetsvurdering af atomkraft indregnes udgifter ved nedlukning af værkerne. Der må også arbejdes for en international forsikringsfond, således at atomkraftværker, som anden risikobetonet virksomhed, forsikrer sig mod "værst tænkelige" katastrofe. Det Internationale Atom-Energi Agentur (IAEA) bør fastsætte rammerne for en sådan forsikringsordning.

Forsyningsstruktur

Af hensyn til den stigende internationalisering og liberalisering på energiområdet bør den danske energistruktur snarest tilpasses hertil i form af en tredeling, hvorefter delene produktion, transmission og distribution selskabsmæssigt er adskilt fra hinanden.

For bedre at kunne håndtere den energipolitiske målsætning bør strukturen desuden ændres, så de mange små forsyningselskaber går sammen i større enheder.

Forskning og udvikling

De nationale energiforskningsprogrammer skal især prioritere forskningen i energibesparelser, øget energieffektivitet, renere energiteknologi, energistyringsmodeller, anvendelsen af biomasse og vedvarende energikilder. Af områder, der særligt skal læg-

ges vægt på i forskningen, kan nævnes: el-besparelser, bølge-energi, geotermisk energi, solceller, samkøring af bio- og naturgas, brændsels-celler, forgasning af kul og halm.

Internationalt energisamarbejde

Kristeligt Folkeparti finder det grundlæggende uacceptabelt, at den mest velstillede femtedel af menneskeheden anvender 4/5 af det samlede energiforbrug, og tilslutter sig målsætningen om en halvering af industrilandenes samlede energiforbrug senest år 2030.

Energiproduktionens og -forbrugets grænseoverskridende og i flere henseender globale miljøbelastning skal reduceres gennem internationale konventioner og aftaler. Klimakonventionen fra Rio-konferencen (juni 1992) skal følges aktivt op, og der skal sikres den fornødne finansielle og teknologiske støtte til landene i Østeuropa og i den tredje verden.

I takt med den tiltagende liberalisering af energisektoren må Danmark arbejde for en prisgennemsigtighed, der samtidig afspejler de enkelte energikilders miljø- og sundhedsmæssige belastning samt andre afledte omkostninger for samfundet. En mere effektiv prisfastsættelse af de negative økonomiske konsekvenser af forurening og slid på naturressourcerne skal danne grundlag for fælles internationale afgiftssatser på de enkelte energikilder i forbindelse med produktion og forbrug.

I EF's indre energimarked skal der lægges afgørende vægt på miljøhensyn og nærhedsprincippet. Der må sikres rimelige overgangsordninger og en gradvis tilpasning af landenes energipolitik. For Danmarks vedkommende gælder det især liberaliseringen af naturgasmarkedet.

Der må tilstræbes en international hensigtsmæssig arbejdsdeling inden for energiforskningen. Energisystemets påvirkning af de atmosfæriske lag og forskningen i fusionsenergi er forskningsområder, der naturligt hører til i FN-regi. Forskning i energiteknologi og -effektivitet samt halvering af industrilandenes energiforbrug er sager, der naturligt bør sortere under

Det internationale Energiagentur (IEA) og EF. Forskning og forsøg i anvendelsen af biobrændsler og havbase-rede vindmølleparker kunne placeres indenfor det nordiske energisamarbejde.

Der er i de internationale forskningsprogrammer afsat betragtelige midler til forskning og forsøg med fusionsenergien. Der er behov for en snarlig politisk afvejning af det ønskelige i at fastholde denne kraftige prioritering af én bestemt energikilde.

Fusionsforskningen giver anledning til følgende betænkkeligheder:
-der vil være tale om så store og dyre

kraftværker, at fusionsenergien vil forværre den skæve økonomiske verdensorden. Det vil alene være i landene, der har råd til at drage nytte af fusionsenergien.

-der vil blive tale om en centralistisk forsyningsstruktur, hvilket vil svække energipolitiske målsætninger som forsyningsikkerhed og en flerstrengt energiforsyning.

-Med de store værker kræves en stor omsætning for at sikre rentabiliteten. Det vil modvirke målsætningen om energibesparende adfærd.

-fusionskraft giver lavradioaktivt affald.

Hvis forskningen og udviklingen af

fusionsenergien kan målrettes mod mindre enheder og dermed en mere decentral forsyningsstruktur, vil der efter Kristeligt Folkepartis mening fortsat være et perspektiv i at prioritere fusionsforskningen.

I respekt for forvalteransvaret skal forskning og udvikling på energiområdet primært rettes mod fremtidige løsninger, der indebærer decentral forsyningsstrukturer og lav miljøbelastning.

Følgende bilag udtrykker den politiske analyse, som har dannet baggrund for dette arbejdsprogram.

Bilag 1: Energipolitisk status

Energipolitikken præges af mange og ofte modstridende interesser. På det økonomiske område kan interesserne umiddelbart opdeles i samfunds-, selskabs- og brugerøkonomi. Ønsket om bedre konkurrenceevne for erhvervslivet og større beskæftigelse harmonerer ikke altid med ønsket om større hensyn til miljøet og afgifter som styringsmiddel.

Lokalt kan der ved f.eks. tvangstilslutning til fjernvarmen opstå interessekonflikter med brugergrupper. I energisektorens organisatoriske struktur støder vi ofte på modstridende interesser mellem de store energiselskaber og diverse energipolitiske interesseorganisationer.

Som følge af energikriserne i 1970'erne blev mangel på forsynings-sikkerhed energipolitikens hovedproblem. I dag har man på hele kloden erkendt, at hvis vi skal løse de globale miljøproblemer, vil det gribe stærkt ind i energipolitikken.

Efter energikrisernes første chok-effekt er energiforbruget igen stigende. For at gøre Danmark uafhængig af de olieproducerende lande, blev store dele af energiproduktionen omlagt fra olie til kul og naturgas. Desuden udgør alternative energikilder som vindkraft, halm og affald en ikke ubetydelig andel af energiproduktionen.

I Danmark er der gjort en række tiltag både for at mindske energiforbruget og for at omlægge energiproduktionen.

En af disse tiltag har været energi- og CO₂-afgifter, hvor de private forbrugere dog betaler langt højere afgifter end erhvervslivet. Desuden er der blevet igangsat en række støtte- og konsulentordninger, som har til formål at nedsætte energiforbruget samt at støtte produktionen af vedvarende energi. Herved er Danmark på flere områder blevet et foregangsland.

Som resultat af en intens planlægning i begyndelsen af 1980'erne er stort set alle tæt bebyggede områder idag underlagt enten fjernvarme eller naturgasnet. Der er igangsat en række aktiviteter for at øge brugertilslutningen til disse net, f.eks. rabatordninger og tvangs-tilslutning.

Danske firmaer har en stadig stigende eksport af energiteknologi og know

how på energibesparelses-området. Danmark samarbejder energipolitisk med de andre nordiske lande, og på europæisk plan hovedsagelig gennem EF, samt internationalt i det Internationale Energi Agentur (IEA).

Energihandlingsplanen "ENERGI 2000" fra april 1990 gav Danmark et officielt bud på en energipolitik, der lever op til de anbefalinger, den såkaldte Brundtland-kommission kom med i sin rapport fra 1987.

Målsætningen i ENERGI 2000 er en reduktion på 20% af CO₂-udslippet inden år 2005. En statusopgørelse fra april 1993 viser imidlertid, at der er behov for en væsentlig opstramning, hvis denne målsætning skal realiseres.

Bilag 2: Styringsmidler

Inden for energipolitik findes der effektive styringsmidler, især til central styring. De består i grove træk af tilskyndelsesmidler og tvangsmidler - og kombinationer heraf.

Kristeligt Folkeparti ønsker, at der i energipolitikken i videst mulig omfang anvendes tilskyndelsesmidler. Tvangsmidler skal kun bruges, hvis det ikke er muligt i rimelig udstrækning at regulere energiforbruget gennem tilskyndelsesmidler.

Centrale og nationale styringsmidler

Tilskyndelsesmidler:

1. Afgift på den energiråvare (brændsel), man ønsker at reducere forbruget af.
2. Differentiering af afgiften i forhold til energiråvarens skadevirkning på miljøet.
3. Afgift på energiproduktionens konstaterede skadevirkning på miljøet, på grundlag af kontrolmålinger af udledninger fra kraftværker gennem røg, vand, slagge m.v.
4. Tilskud til etablering af forsøgsanlæg og produktionsanlæg som producerer vedvarende energi, både til fællesanlæg i byområder og individuelle anlæg i landområder.
5. Tilskud til energibesparende foranstaltninger, f.eks. efterisolering af bygninger, udskiftning af ældre maskiner, apparater og biler med for dårlig energiyndnyttelse.
6. Tilskud til energirådgivningskontorer og informationsmaterialer vedrørende mulige energispareforanstaltninger hos private, i erhvervslivet og i den offentlige sektor.
7. Tilskud til omstilling til mere miljørigtige energikilder.

Tvangsmidler:

1. Tvangsomstilling af fjernvarmeanlæg til naturgas, kraftvarme, bio-brændsler m.v.
2. Lovgivning om hvilke energiråvarer, der må anvendes ved etablering af kollektiv varmforsyning.
3. Lovgivning om etablering af kollektiv varmforsyning og kraftvarmforsyning i byer over en vis størrelse.
4. Minimumskrav til boligernes isolering.
5. Forbud mod anvendelse af visse

energikilder, f.eks. el-opvarmning og visse former for industriaffald.

6. Tvangstilslutning til f.eks. fjernvarmeanlæg.

Decentrale og lokale styringsmidler

Den nuværende struktur på energiområdet i Danmark består af mange små forsyningselskaber, hvoraf mange er uden eller næsten uden lokalpolitisk indflydelse. Derfor må forventes, at der decentralt kun ses begrænsede tiltag for yderligere at reducere energiforbruget - ud over det som kan betale sig i henhold til de centralt anvendte styringsmidler. Dog er der mulighed for i begrænset omfang at anvende følgende styringsmidler:

Tilskyndelsesmidler:

1. Ændret takstpolitik, således at grundtaksten reduceres og prisen pr. energienhed øges.
2. Lavere tilslutningspris end kost-

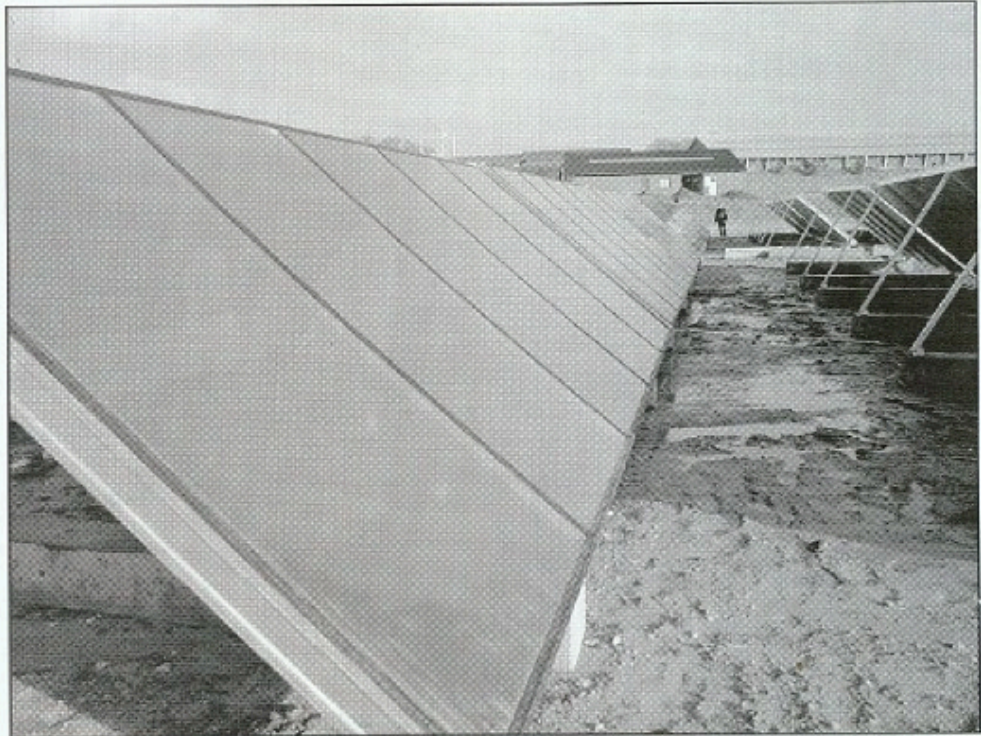
pris og opretning af økonomien over prisen pr. energienhed.

3. Oprettelse af kollektiv varmforsyning i landsbyer med samme forbrugerpris som i de lidt større byer.
4. Etablering af varmeproduktion og kraftvarmeproduktion på grundlag af lokale energikilder.
5. Ansættelse af energirådgivningskonsulenter og oprettelse af energirådgivningskontor.
6. Etablering af demonstrationslokaler med konsulent til rådgivning i indkøb af mest energirigtige husholdningsmaskiner m.m.
7. Afholdelse af kurser i energirigtig anvendelse af bl.a. husholdningsmaskiner.
8. Arrangere demonstration og inspirationskurser for skoleelever.

Tvangsmidler:

1. Tvangstilslutning af private forbrugere.
2. Forbud mod anvendelse af visse energikilder/opvarmningssystemer.

Den vedvarende energi bør i stigende omfang integreres i energiplanlægningen.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk